

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτῆσις ἀπευθύνεται:
Πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Κ. Γάγαρη
Συντάκτην «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθήνας

Αἱ περὶ

ἀνανεώσεως καὶ συσφίξεως τῶν δεσμῶν τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας εἰδήσεις, αἱ ἐκ Βιέννης, πρὸ μικροῦ τηλεγραφηθεῖσαι εἰς ὅλον τὸν κόσμον, κατέστησαν νευρικοὺς τοὺς ἐν Λονδίῳ, ὅτι μετ' ἀνησυχίας βλέπουσιν, ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἡ Τριπλῆ κρατύνεται καὶ ἐνισχύεται περινοήσουσα τὴν ἐν Εὐρώπῃ θέσιν τῆς Γερμανίας, ἡ Ἀγγλία ἀπομονοῦται καὶ χάνει εἰς ὅσον καὶ εἰς ἐπιβολήν. Οἱ Ἀγγλοὶ βλέπουσιν, ὅτι ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῶν ὅπως δημιουργήσωσιν ἰσχυρὸν ἀντιγερμανικὸν συνασπισμὸν ἐνυάγησαν. Ἦδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐν Ἀλγεσίρᾳ Διεθνoῦς Εὐρωπαϊκοῦ Συνεδρίου, ὅτε πρὸς στιγμὴν εἶχε νομισθῇ ὡς σχηματισθεῖς ἀντιγερμανικὸς συνασπισμὸς καὶ ὡς ἀπομονωθείσα ἡ Γερμανία, ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ὑπεστηρίζαμεν ὅτι τοῦτο ἦτο πλάνη, καὶ ὅτι ταχέως ἡ Γερμανία θὰ ἐπιδείκνυεν ὅτι ἡ Τριπλῆ Συμμαχία οὐ μόνον ἀδιάσπαστος τυγχάνει, ἀλλὰ καὶ εἶνε ὁ μόνος ἐν Εὐρώπῃ σοβαρὸς καὶ διαρκὴς συμμαχικὸς συνδυασμός. Ὄντως δέ, τὰ πιάγματα δὲν ἐβράδυναν ν' ἀποδείξωσιν ὅτι εἶχομεν δίκαιον. Ἡ Ἀγγλία, ἥτις προσπάθει νὰ καταστή τὸ κέντρον ἀντιγερμανικοῦ συνασπισμοῦ, δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑποστηρίξῃ τελεσφόρως τὴν Ρωσσίαν διαρκούσης τῆς προστάτου Ἀνατολικῆς κρίσεως. Κατὰ τὴν κρίσιν αὐτὴν ἐν συνοφύρῳ ἐκ Βερολίνου ἤρκεσαν ὅπως ἀναγκάσῃ τὸ Ἀνακτοβούλιον τῆς Πετροπόλεως νὰ ὑποχωρήσῃ καθ' ὅλην τὴν γαλλογερμανικήν, ἐγκαταλείποντα τὰ Σλαβικὰ ἐν Ἀνατολῇ συμφέροντα εἰς τὸ ἔλεος τῆς Αὐστρουγγαρίας, καθ' ὃν χρόνον οἱ μὲν ἐν Λονδίῳ κατηγόρησαν, οἱ δὲ ἐν Παρίσι οὐδὲν ἐκείσκοντο εἰς θεωρίας, αἱ δὲ ἐν Παρίσι οὐδὲν ἄλλο ἐσκέπτοντο εἰμὴ πῶς νὰ ἀπαλλαγῶσι τὸν πρὸς τὴν Ρωσσίαν συμμαχικὸν τὸν ὑποχρεώσεων κατὰ τρόπον ὅσον οἶόν τε εὐσχημον, ὅτι ν' ἀντιμετωπίσωσι τὰς γερμανικὰς στρατιάς χάριν τῶν σλαβικῶν συμφερόντων καὶ πρὸς ἐκνοποίησιν τοῦ ἀγγλικοῦ ἀντιγερμανισμοῦ, οὕτε ὡς ἀστεϊσμὸν καὶ ἔστεργον νὰ τὸ ἀκούσωσιν, καὶ πολὺ δικαίως.

Οὕτω, κατὰ τρόπον μὴ ἐπιδεχόμενον ἀντίρρησης, ἀπεδείχθη τὸ ἀδύνατον τοῦ σχηματισμοῦ συνασπισμοῦ ἀντιγερμανικοῦ. Καὶ τούτῳ, ἡ μὲν γαλλορωσικὴ συμμαχία κατὰ τύπους μόνον ὑφίσταται, διότι κατ' οὐσίαν οὐδὲν ἐπιδρά ἐπὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων, ἡ δὲ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας «ἐγκάρδιος συνεννόησις» ἔχασε τὸ γόνιμότητά της, διότι οἱ ἐν Παρίσι εὐνοοῦσι νὰ εἶνε φίλοι τῶν Ἀγγλων ἐφ' ὅσον μόνον ἡ φιλία αὕτη δὲν τοῦς θέτει ἀντιμετώπους πρὸς τὴν Γερμανίαν, πρὸς τὴν ὅποιαν δὲν εἶνε διαθεθεμένοι νὰ πολεμήσωσιν ἄνευ χερσαίου συμμάχου διαθέτοντες δύο ἑκατομμύρια λογχῶν. Τοῦτο, ἄλλως, πρὸ καιροῦ ἦδη τὸ ἐδήλωσαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἡ κατάστασις αὕτη τῶν διεθνῶν σχέσεων, ἡ ἐπαναγαγοῦσα τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος εἰς τὸ Βερολίον, καθιστᾷ τοὺς Ἀγγλους εἰς ἄκρον νευρικοῦ, ὡς εἴρηται.

Διὰ τοῦτο δέ, ἡ μὲν φιλελευθέρᾳ κυβερνήσις, ἡ ἐλθοῦσα εἰς τὴν ἐξουσίαν μετ' ἀπρόσπαστον καὶ ἐλαττώσεως τῶν φορολογικῶν βαρῶν, προβάλλει εἰς τεραστίους ναυτικούς ἐξοπλισμούς καὶ προσθέτει τεραστία φορολογικὰ βάρη εἰς τὸν ἀγγλικὸν λαόν, ὁ δὲ ἀγγλικὸς

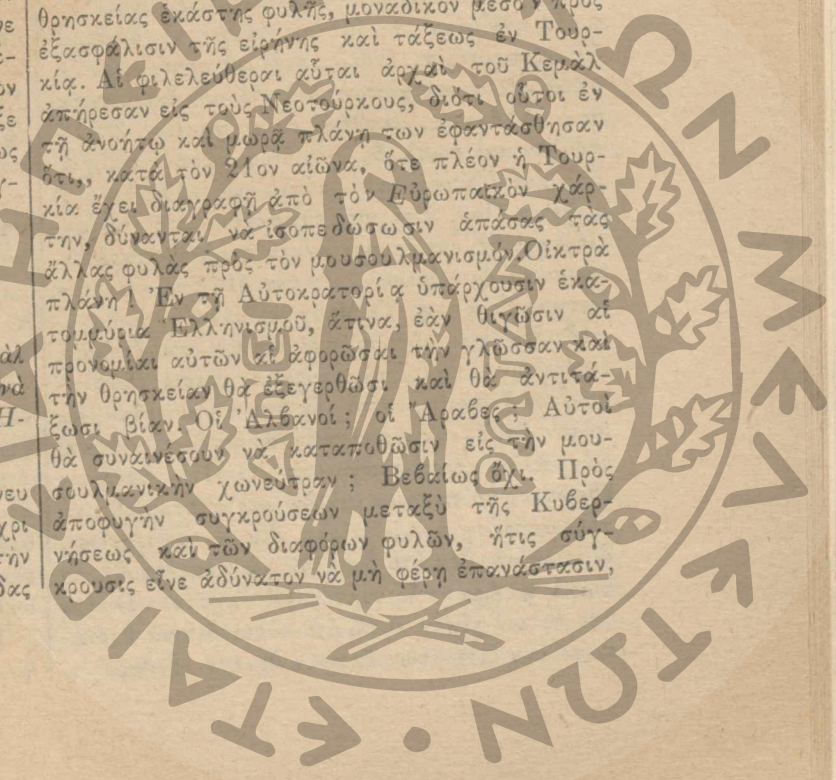
τύπος—καὶ ἰδίᾳ οἱ «Τάϊμς»—γράφει ἄρθρον πλήρη θυμοῦ καὶ νευρικῆς ἐξάφνης. Ἐν τοιοῦτον ἄρθρον, πλήρες θυμοῦ καὶ νευρικότητος, ἦτο καὶ τὸ προχθεσινὸν τῶν «Τάϊμς» περὶ τοῦ κρητικοῦ ζητήματος καὶ περὶ τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὅποιον προφανῶς δὲν ἔχει ἡμιεπίσημον προέλευσιν, διότι γέμει διπλωματικῶν σολοικισμῶν. Εἶνε πρόδηλον, ὅτι ὁ ἀρθρογράφος ἦτο ἐρεθισμένος ἐκ τῶν τηλεγραφικῶν εἰδήσεων, καθ' ἃς ὁ Κάϊζερ συνεσκέφθη, μεταξὺ ἄλλων, καὶ περὶ τῆς λύσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, μετὰ τε τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας καὶ μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τοῦ βαρῶνου Αἰρενταλ. Ἡ τοιαύτη οἶνε πρωτοβουλία, ἣν ἡ Τριπλῆ Συμμαχία λαμβάνει διὰ τὸ Κρητικὸν ζήτημα, ἤχησε κακῶς εἰς τὰ ὦτα τοῦ βρετανοῦ ἀρθρογράφου, ὅστις εὐρεν εὐχερὲς νὰ ξεθυμάνῃ κατὰ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐὰν ἔπτατον αὐτὰ διὰ τὴν σημερινὴν διεθνή κατάστασιν τὴν οὐχὶ εὐνοϊκὴν διὰ τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν. Καὶ ἐν τῇ ἐξάφει τοῦ ἐλητημώνησεν, ὅτι ἡ λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος δὲν δύναται νὰ γείνη ἀντικείμενον διαπραγματεύσεων ἀπ' εὐθείας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι τὴν Κρήτην κατέλαβον στρατιωτικῶς καὶ κατέχουσιν ἔτι, αἱ τέσσαρες δυνάμεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἀγγλία καὶ ὅτι αὗται καὶ μόναι εὐρίσκονται ἀντιμέτωποι τῆς Τουρκίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου, οὐχὶ δὲ ἡ Ἑλλάς. Ἀλλως δέ, ἐν ἀντικρίσει αὐτῶν πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κράτους ὅτι αὕτη ἐκήρυξε τὴν ἑνωσιν, αὗται αἱ τέσσαρες δυνάμεις εἶπον, ὅτι ἡ λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος μόνον τῇ συναινέσει τῶν Δυνάμεων δύναται νὰ ἐπέλθῃ καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ προέλθωσιν αὐταὶ εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς τὴν Τουρκίαν ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ. Πῶς λοιπόν, κατόπιν ὅλων τούτων, εἶνε δυνατόν ἡ Ἑλλάς νὰ προέλθῃ εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς Τουρκίας πρὸς λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος; Ἀλλὰ καὶ ἡ Τουρκία, δεχομένη νὰ διαπραγματευθῇ περὶ τῆς Κρήτης πρὸς τὴν Ἑλλάδα, δὲν θὰ ἀνεγνώριζε τὰ ἐπὶ τῆς Κρήτης δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπομένως τὴν ἑνωσιν; Ἀρα, μόνον ἀφοῦ θὰ ἐλύετο κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τῶν Δυνάμεων τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως, θὰ ἦτο δυνατόν ἑνκρῆς διαπραγματεύσεων ἑλληνοτουρκικῶν πρὸς διακανονισμόν τῶν λεπτομερειῶν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἀρθρογράφος τῶν «Τάϊμς» ἐννοεῖ τοιαύτην λύσιν, τότε δὲν εἶνε καταληπτὰ αἱ περὶ ἐπαναλήψεως τοῦ πολέμου τοῦ 1897 ἀπειλαὶ τοῦ. Προφανὲς λοιπόν εἶνε, ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἄρθρον ὑπῆρξε προῖον δημοσιογραφικῆς ἐξάφνης, καὶ οὐδόλως διερμηνεῶν ιδέας κρατούσας παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Οἱ αἰώνιοι φόβοι τῶν Τούρκων. — Ὁ Κεμάλ βέης καὶ αἱ προφυλάξεις. — Τί πρέπει νὰ κάμωσιν οἱ Ἀλβανοί. — Λησιτεία ἐν Ἡπείρῳ. — Τὰ ἐν Χειμάρρᾳ.

Ἡ φιλοποψία τῶν Τούρκων καὶ διὰ τὰ ἄνευ σημασίας πράγματα εἶνε παροιμιώδης. Μέχρι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχον ἐσηματισμένην τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Ποτέτης καὶ Κρομμύδας

ἦσαν πρόσκοποι ἐλληνικοῦ, ἐπαναστατικοῦ κινήματος τὸ ὅποιον ἐμελλε κατὰ τὴν φαντασίαν τῶν νὰ ἐκτραχῇ τὴν 25 Μαρτίου καθ' ὅλην τὴν Ἡπείρον. Οἱ φόβοι τῶν Τούρκων ἐφ' ὅσον ἐπλησίαζεν ἡ ἡμέρα ἐπολλαπλασιάζοντο· εἶνε δὲ γνωστὰ τὰ προκληθέντα ἐν Ἰωαννίνοις ἐπεισόδια μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν μετακληθέντων εἰς Ἰωάννιναν Τσάμιδων ὑπὸ τῶν ἀρχῶν πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐκφοβίσωσι τοὺς Ἕλληνας κατοίκους, Παρήλθεν ἡ ἡμέρα τοῦ κινδύνου ἀνευ ἐπεισοδίων καὶ οἱ φόβοι τῶν συνοίκων Ὀθωμανῶν ἀπεδείχθησαν σκιαμαχία καὶ οὐδὲν πλέον, ἡ δὲ διοίκησις ἀνέλαβε τὸ ἀπολεσθὲν θάρρος αὐτῆς. Τὰ ἐν Κων)πόλει ὅμως γεγονότα ἐρρίψαν τὴν διοίκησιν τοῦ βιλαετίου εἰς ἄλλους φόβους. Οἱ νεότουρκοι θέλοντες νὰ ἐνοχοποιήσωσιν τὸν βουλευτὴν Αὐλῶνος Ἰσμαήλ Κεμάλ βέην ὅστις προβλέπων οὐχὶ ἀσφαλῆ τὴν θέσιν τοῦ ἐὰν ἔμενεν ἐν Κων)πόλει κατέφυγεν εἰς Ἀθήνας, διέδωκεν ὅτι λαβὼν ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου μυθώδη χρηματικὰ ποσὰ ἐπιδιώκει νὰ ἐξεγείρῃ τοὺς Ἀλβανούς κατὰ τοῦ καθεστῶτος. Τούτου ἕνεκα αἱ ἀρχαὶ εὐρίσκονται εἰς διαρκὴ κίνησιν ὑποπτευόμεναι αἰφνιδίαν μεταβάσιν τοῦ Κεμάλ εἰς Αὐλῶνα καὶ ἐπανάστασιν τοῦ τόπου ὡς ἐκ τῶν συμπαθειῶν αὐτὸν οἱ συμπαισμοὶ δι' οὗ περιβάλλουσιν αὐτὸν οἱ συμπατριῶται τοῦ πρὸς ματαίωσιν δὲ τῆς εἰς Αὐλῶνα μεταβάσεως τοῦ παραμένει εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεως ταύτης πολεμικὸν πλοῖον ἐν ταῦταις οἱ φόβοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν νεοτούρκων εἰσιν ἐντελῶς ἀβάσιμοι διότι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κεμάλ εἰσιν εἰς ἄπαντας γνωσταί, σαφῶς δὲ διευπλώθησαν καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Τουρκικῆς Βουλῆς. Ὁ βέης οὕτε χρήματα ἔλαβε ποτὲ ἀπὸ τὸν Σουλτάνον οὐτε διενεόθη νὰ ἐπαναστατήσῃ τοὺς ὁμοφυλοὺς τοῦ κατὰ τοῦ καθεστῶτος ἀφοῦ πολλάκις καὶ ἔγραψε καὶ εἶπεν ὅτι τὸ συμφέρον τῆς Ἀλβανίας σήμερον εἶνε νὰ ὑπάρξῃ Τουρκία ἰσχυρά· ὅταν ἐκλείψῃ ἡ Τουρκία τότε ἐπιθυμεῖ ὅπως ἡ Ἀλβανία κηρυχθῇ αὐτόνομος. Πράγματα πολὺ καθαρά καὶ ὅχι σκοτεινά. Ἐν δὲ τῇ Τουρκικῇ Βουλῇ ἀνέπτυξεν ὅτι ὁ σωδινισμὸς τῶν Νεοτούρκων ἀντίκειται εἰς τὸν πολιτισμὸν, τὴν πρόοδον, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἰσότητά, τὰς ἐπαγγελλομένας διὰ τοῦ Συντάγματος. Ἐκ δὲ ὅντως ἐπιθυμῶσι νὰ καταστήσωσι τὴν Τουρκίαν Κράτος ἰσχυρὸν, ὁρεῖσιν νὰ σεβασθῶσι τὴν ἐλευθερίαν τῆς γλώσσης καὶ θρησκείας ἐκάστης φυλῆς, μοναδικὸν μέσον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης καὶ τάξεως ἐν Τουρκίᾳ. Αἱ φιλελευθεροὶ αὗται ἀρχαὶ τοῦ Κεμάλ ἀπῆρσαν εἰς τοὺς Νεοτούρκους, διότι αὗτοι ἐν τῇ ἀνοήτῳ καὶ μωρῇ πλάνῃ τῶν ἐφάντασθησαν τὴν δύναμιν νὰ ἐκπεδώσωσιν ἀπᾶσας τὰς ἄλλας φυλάς πρὸς τὸν μουσουλμανισμόν. Οἱ τρὶς πλάνη! Ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ ὑπάρχουσιν ἑκατομμύρια Ἑλληνισμοὶ, ἔτινα, ἐὰν θιγῶσιν αἱ προνομίαι αὐτῶν καὶ ἀφορῶσιν τὴν γλώσσαν καὶ τὴν θρησκείαν θὰ ἐξεγερθῶσι καὶ θὰ ἀντιτάξωσι βίαν. Οἱ Ἀλβανοί; οἱ Ἀραβεῖ; Αὐτοὶ θὰ συναινέσωσιν νὰ καταποδίσιν εἰς τὴν μουσουλμανικὴν χωνευτῶν; Βεβαίως ὄχι. Πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν διαφόρων φυλῶν, ἥτις σύγκρουσις εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ φέρῃ ἐπανάστασιν,

Καθ' ἑλπην τὴν ἐβδομάδα ἀπασχολήθη ἡ κυβερνήσις με τὸ ζήτημα τῶν ὑπαξιώματικῶν. Τὴν Δευτέραν διεδόθη βῆσι οὐ παξιώματικῶν ἐμελλόν να καταλάβωσιν ἐν σώματι τὴν Βουλὴν. Τούτου ἕνεκα ὑποβρέθη, ἀρχικῶς κατὰ εὐρίσκοντες ἐν ἀποκατῇ κινήσει. Ὁ Διάδοχος μεταβὰς εἰς ἀπάντας τοὺς στρατιώτας μετὰ τοὺς ὑποστρατηγικοὺς Δημοκροῦς συνεστῆς πεθαιγῆεν, ἐν τούτοις μετρεῖν τινὰ τῶν διαφόρων παρματῶν ἐξηρεθισμένον μάλλον τοὺς ὑπαξιώματικούς, ὃ δὲ ἐνεργῶν τὰς ἀναγκασίαις συνταγὰς τοῦ Ἰωάννου θέλων νὰ ἐξακριβώσῃ ὑπαξιώματικῶν ἐργαζομένον ἐν τῷ ὑποβρέθῃ τῶν στρατιωτικῶν νὰ μακρυνῇ τὴν συντάξασαν τὸ ὑπόμνημα ἐπιτροπῶν καὶ μὴ ἐπιτοργάνων ἐξείδωλε τὸν ὑπαξιώματικὸν Φραντὴν κατὰ τρόπον ἀπρόσδοτον πρὸς τὸ ἀξιωμα τοῦ, τοῦθ' ὅπου ἀνέκαμψε τὸν ὑπαξιώματικὸν νὰ καταγγελλῇ τὸ συνταγματάχρησιν οὗ ἡ διαγωγή ἐπήρξῃσε τὰς δυσχερεσίας τῶν ὑπαξιώματικῶν. —Τὴλεγραφουμένης Βιέννης πρὸς τοὺς Ἀθηναίους Προκτορεὺς ὅτι ἐπ' εὐκαιρίας τῆς μάχης τοῦ Δομοκού ἐδόθη γενομα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ριτσοῦνι Γερουσία, εἰς τὸ ὅπου ἐλαβον μέρος οἱ ἐπὶ τῶν Γερουσιαστικῶν τῆς καὶ τῆς ταύτης. Πλείστοι σήτορες ἔλαβον τὸν λόγον καὶ ἐξέφερον σὺν τῇ βαθύτατῃ συμπάθειαν τῶν Ἰταλῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Οἱ κ. Πετρακοῦλης ἀπήντησεν εὐχαριστήσας καὶ ἐκφράσων τὰ αἰσθητά της εὐγνωμοσύνης τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Ἰταλούς. —Τὴν Τρίτην ἐσπερικῶς ἡ ἀφιστά τῶν ἑλετών τοῦ Δημοκροῦ κατὰ φρεσιν ἐξέμεν τὰ μέλη τοῦ Ἀ Πανελληνίου Συνεδρίου κατὰ τῆς φυσικότητος. Τὰ προεργαζόμενα μέλη δαδύνοντο εἰς τὴν κεντρικὴν θύραν οὐ Δημοκροῦ, οὐ Προέδρου καὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοστικῶ Συμβουλίου. Προσελθόντων ἀπάντων

σχεδόν τῶν μελῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων διεκρί-
νοντο πολλοὶ φουστανελοφόροι δῆμαρχοι καὶ ἀν-
τιπρόσωποι τοῦ ὠραίου φύλου, ὁ κ. Δήμαρχος
προσεφώνησεν τοὺς συνέδρους ἐκφράσας θερμὰς
εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πρακτικῆς εὐδωσέως τοῦ
ὑψηλοῦ ἔργου τοῦ συνεδρίου, οὕτως ἡ συγκρό-
τησις εἶνε ὑπερτέρα παντὸς ἐπαίνου. Τὰ δὲ
ἀποτελέσματα δικαίως θὰ ἀποσπάσῃ τὰς εὐ-
λογίας καὶ τὰς τιμὰς παντὸς τοῦ ἐλληνικοῦ
κοινοῦ. Ἡ ἐπίσημος ἐναρξίς τοῦ συνεδρίου ἐγέ-
νετο χθὲς μ. μ. ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Συναίης Ἀ-
καδημίας παρισταμένου τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν
ἀρχῶν τῆς πόλεως. Τοὺς παρισταμένους προσε-
φώνησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς κ.
Λεβίδης. — Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λυσσιατρείου κ.
Π. Παμπούκης ὑπέβαλε τῷ Ὑπουργεῖῳ ἐκτενῆ
ἐκθεσιν περιλαμβανούσαν τὴν δρᾶσιν τοῦ Λυσ-
σιατρείου ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς του μέχρι τέλους
τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ἐδη-
μοσιεύθη ὁλόκληρος εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυ-
βερνήσεως ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτε-
ρικῶν κ. Λεβίδου ἵνα λάβωσι γνῶσιν ταῦτους
τῆς δράσεως τοῦ Λυσσιατρείου ἐν τῇ ἐκθέσει
ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ ὀδηγίαι καὶ συμβουλαι-
λίαν χρήσιμοι διὰ τοὺς λυσσοδήκτους· ὁ Ὑ-
πουργὸς κ. Λεβίδης ἐξέφρασεν ἐπὶ τούτοις τῷ
Διευθυντῇ τοῦ Λυσσιατρείου δι' ἐγγράφου «τὴν
ἄκραν αὐτοῦ εὐαρέσκεται διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐπι-
στημονικὴν ἐργασίαν τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου
ιδρύματος». Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ιδρύθη τὸ Λυσσια-
τρεῖον κατὰ τῷ 1894 μέχρι τέλους τοῦ 1907
προσῆλθον 8207 ἄτομα, ἐξ ὧν ὑπεβλήθησαν εἰς
θεραπείαν οἱ 6561, οἱ δ' ἐπίλοιποι 1646 δὲν
ἐγένοντο δεκτοί, καθόσον τὸ Λυσσιατρεῖον ἀπε-
φάνθη ὅτι δὲν ἔχρηζον θεραπείας· ἐντεῦθεν ἐξά-
γεται ὅτι τὸ ἱδρυμα τοῦ κ. Παμπούκη δὲν
ὑποβάλλει εἰς θεραπείαν ἀνεξελέγκτως πάντας
τοὺς εἰς αὐτὸ προσερχομένους.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ πύλος Ἀγγλος δημοσιογράφος Στέντ
νομίζει ὅτι ἡ Τουρκία, μεθ' ὅλην τὴν ἐπικρά-
τησιν τῶν Νεοτούρκων, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ
ἡσυχάσῃ ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν ἀντιζηλιῶν, φυ-
λετικῶν ἀντιζηλιῶν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ
θηρσκευτικῶν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Σχολιά-
ζων κατόπιν εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ ὁ Ἀγγλος
δημοσιογράφος τὰς σφαγὰς τῶν Ἀδάνων προ-
βλέπει πιθανὴν ἀνάμιξιν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὰ
Τουρκικὰ πράγματα, διότι θεωρεῖ ὅτι ὁ ἐξαμε-
ρικανισμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας προχωρεῖ εἰς
τοιούτον σημεῖον, ὥστε νὰ προκαλέσῃ ἀφεύ-
κτως τὴν ἐπέμβασιν τῶν Ἡνωμένων Πολι-
τειῶν. Ὅταν πρὸ δώδεκα ἐτῶν ὁ στρατηγὸς
Μοσούλφ, διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῶν Ἐξω-
τερικῶν θηρσκευάτων τῆς Ρωσσίας, ἐπεσκέφθη
τὴν Ἀρμενίαν, ὁ Πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων
ἐξεδίπλωσε πρὸ αὐτοῦ ἕνα χάρτην τῆς Μικρᾶς
Ἀσίας, ὁ ὁποῖος ἦτον κατὰστάτικος ἀπὸ Ἀμε-
ρικανικὰς κολέγια, Ἀμερικανικὰς ἐκκλησίας,
Ἀμερικανικὰ σχολεῖα καὶ Ἀμερικανικὰς ἀπο-
στολάς. Καθένα ἀπὸ αὐτὰ ἀκτινοβολεῖ ρεύ-
ματα Ἀμερικανικῆς ζωῆς τὰ ὁποῖα ἐπληρμύ-
ρισαν τοὺς Ἀσιατικούς πληθυσμούς. Οἱ Ἀμε-
ρικανοὶ διδάσκαλοι καὶ ἱεραπόστολοι εἶνε προ-
σκεκολλημένοι εἰς τὴν γραφὴν καὶ εἰς τὸ ἀνα-
γνωσματάρειά των. Ἀλλὰ ἀπὸ αὐτὰ, ἀπὸ μέσα
δηλ. ἀπὸ τὰ Ἀμερικανικὰ σχολεῖα, βγαίνουν
ὀλοένα μέγας ἀριθμὸς Ἀρμενίων, Ἑλλήνων καὶ
παντὸς ἔθνους Ἀνατολιτῶν οἱ ὁποῖοι ὅλοι εἶνε
ποτισμένοι μετὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἀμερικανικῆς
ἀνεξαρτησίας καὶ τὰς θεμελιώδεις γνώσεις τοῦ
Ἀμερικανικοῦ συντάγματος. Τὸ προζύμι αὐτὸ
διαδίδεται εἰς ὅλην τὴν χώραν. Ὅπως οἱ τυ-
χόντες Ἀμερικανικῆς ἀνατροφῆς εἰς τὸ Ρωβέρ-
τειον κολεγίον ἐδημιούργησαν τὴν νέαν Βουλ-
γαρίαν, οὕτω καὶ οἱ Ἀρμένιοι ἐλπίζουν διὰ τῆς
Ἀμερικανικῆς ἐπιρροῆς νὰ δημιουργήσουν ἀνε-
νάρτητον Ἀρμενίαν ἢ ὁποῖα ν' ἀπορροφήσῃ
ὅλην τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Τὸ δυστύχημα ὅμως
διὰ τοὺς Ἀρμένιους εἶνε ὅτι δὲν εἶνε συμπαγὴς
πληθυσμὸς ἀλλὰ εἶνε διεσπασμένοι εἰς ὅλην

τὴν τουρκικὴν ἐπικράτειαν. Διὰ τοῦτο ὅταν οἱ
Κούρδοι ἀντιληφθῶν ὅτι ἡ τουρκικὴ ἐξουσία
χαλαροῦται ἐπιτίπτουν κατὰ τῶν Ἀρμενίων
καὶ τοὺς θερίζουν. Τὸ κυριώτερον γεγονός τῶν
σφαγῶν εἶνε ἡ σφαγὴ Ἀμερικανῶν ἱεραποστό-
λων. Ἀλλ' αἱ σφαγαὶ αὗται εἶνε δυνατόν νὰ
περιορισθῶν· ὅθ' ἐξακολουθοῦν λοιπὸν νὰ σφά-
ζονται Ἀμερικανοὶ πολῖται, νὰ ἐνοχλῶνται
Ἀμερικανίδες καὶ νὰ διαρκάζονται Ἀμερικανι-
καὶ περιουσίαι· Ἀλλὰ ἕως πότε θὰ διαρκέσουν
αὗτά; Τὸ Ἀμερικανικὸν δημόσιον δὲν θὰ ζη-
τήσῃ τὴν ἐπέμβασιν τῆς κυβερνήσεώς του,
ὑπὸ ἔποψιν φιλανθρωπικὴν οὐδὲν ἔθνος ἔχει
μεγαλειτέρα συμφέροντα ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν
καὶ διεθνῶς οὐδὲν ἔθνος ἔχει μεγαλειτέρα δι-
καιώματα νὰ ἐπέμβῃ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, λέ-
γει ὁ Ἀγγλος δημοσιογράφος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐτελευτήσεν ὁ ἐν Πόρτ-Σαῖδ πρόξενος τῆς Ἑλ-
λάδος Γεώργ. Κ. Σάβρος ἐκ Βίτης τοῦ Ζαγορίου
καταγόμενος, ἐπὶ πολλὰ ἔτη χρηματίσας καὶ σύμβουλος
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐκτενὴς μεγα-
λοπρεπῶς ἀντιπροσωπευθέντων εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ
ἀπάντων τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων. Τοῦ πένθους
συμμετέσχε καὶ ἡ ἐκεῖ Ἡπειρωτικὴ ἀδελφότης ἐκ-
δόσασα τὸ ἐπόμενον ψήφισμα:

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἐνταῦθα Ἡπειρω-
τικῆς Ἀδελφότητος συνελθὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίον
σήμερον τὴν 27ην Ἀπριλίου 1909, ἐπὶ τῷ θανάτῳ
τοῦ ἐξ Ἡπείρου ἔλκοντος τὸ γένος Προξένου τῆς Ἑλ-
λάδος Γεωργίου Σάβρου, ἀπεδέξατο καὶ ἐψηφίσαντο
ὁμοφώνως τὰς: Ἀον Ν' ἀναρτηθῇ ἐπὶ τριήμερον με-
σίσιος ἡ σημαία τῆς Ἀδελφότητος. Βον Νὰ κατα-
τεθῇ στέφανος ἐπὶ τοῦ σοροῦ τοῦ μεταστάντος Γον
Νὰ ἀκολουθήσῃ ἐν σώματι τὸ Διοικητικὸν Συμβού-
λιον τὴν ἐκφορὰν. Δον Νὰ διαβιβασθῶσιν ἐκ μέρους
τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὰ συλλυπητήρια μετ'
ἀντιγράφου τοῦ παρόντος τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ μετα-
στάντος. Ἐγένετο ἐν Πόρτ-Σαῖδ τῇ 27ῃ Ἀπριλίου
1909. Ὁ προεδρεύων ἀντιπρόσωπος, Κ. Πλατῆς. Ὁ
γραμματεὺς Γ. Φ. Ἐμμανουήλ. Τὰ μέλη, Α. Νόσης,
Δ. Πορφυρόπουλος, Ν. Τζοβάρας, Γ. Γιαννακόπουλος.
— Ἀφίκετο ἐκ Λαρίσης χάριν τοῦ συνεδρίου τῆς
φωκατιώσεως ὁ Ἡπειρώτης ἱατρός κ. Χρυσ. Ι.
Ζούγκος.

Αἰφνιδίως γῆρας τὴν πρωίαν ἐκ καρδιακῆς συγ-
κοπῆς ἀπέβησεν ὁ Ἰωάννης Π. Λάμπρος, γνω-
στὸς νομισματολόγος καὶ ἐκλεκτὸν μέλος τῆς Ἀθη-
ναϊκῆς κοινωνίας, ἐν ἀμαξίᾳ ἀκόμη ἡλικία, 62 ἐτῶν.
Ὁ μακαρίτης εἶχε μνηθῇ εἰς τὴν νομισματολογίαν
παρὰ τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς αὐτοῦ Παύλου Λάμ-
που, ὃν εἶχε διαδεχθῇ καὶ ἐν τῇ νομισματικῇ ἐργα-
σίᾳ. Ἡ πείρα κατόπιν ἡ πολυχρόνιος εἶχε προσπορί-
σει αὐτῷ νομισματικὰς γνώσεις ἐκ τῶν σπανιωτάτων,
καὶ διὰ τοῦτο ἡ γνώμη αὐτοῦ ἦτο πολλάκις οὐ μόν-
ον σεβαστῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπιζητήτος ἐπὶ τῶν νομισμά-
των. Ἀποθνήσκων ὁ Ἰω. Λάμπρος καταλείπει νομι-
σματικὴν συλλογὴν ἐκ τῶν σπανιωτάτων ἐν τῷ κό-
σμῳ, πολυτιμωτάτην καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν νομισμά-
των καὶ τὴν μερίστην ἀξίαν τινῶν ἐξ αὐτῶν. Κατα-
λείπει δὲ σύζυγον τὴν γνωστὴν φιλόφρονον κυρίαν
τῶν Ἀθηνῶν καὶ τέκνα καλῶς ἀνατραφέντα καὶ ἀπο-
καταστάμενα ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Χαράσσονται τὰς δλί-
γας γραμμάς καθ' ἣν στιγμὴν τυποῦται τὸ φύλλον
ἐκφράζομεν τὴν βαθεῖαν ἡμῶν θλίψιν πρὸς τὴν οἰ-
κογενεῖάν του καὶ πρὸς τὸν ἑσπερον ἀδελφὸν κ. Σπ.
Λάμπρον, τὸν κηδεύσαντα κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐ-
βδομάδα καὶ ἑσπερον ἀδελφὸν καὶ δεινῶς ἐκ τούτου
δοκιμασθέντα.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 794 τῆς 1 Μαΐου φύλλον
τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, ἐδημοσιεύθη μακροσκε-
λὲς ὑπόμνημα ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ κληροδο-
τήματος τοῦ Ζιτσαίου, ἐνθα ἐπαναλαμβάνονται
καὶ ἀναμαρτυροῦνται τὰ στρεψόδικα φληναφήματα
μιας συμφεροντολογικῆς ἐταιρείας.

Ἀπὸ σκοποῦ καὶ διὰ ψευδῶν ὑπολογισμῶν,
ἕως καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, ἀνεβίβασαν τὴν περιουσίαν
εἰς 2,000,000 καὶ πλέον, ποσὸν τὸ ὁποῖον ἡ
δύνατο καὶ ἡγούμενον Ἀνίης Μονῆ, νὰ σκάν-
δαλίσῃ καὶ ἀδελφάντους χαρακτήρας νὰ συν-
τροίψῃ.

Καὶ ἐνῷ ἐπρόκειτο τὰ πολιτικὰ δικαστή-
ρια ν' ἀποφασθῶσι, ἀφῆκε Β. Διατάγμα δια-
ρίζει ἰσόβιον ἐκτελεστὴν τὸν Μ. Γκούμαν τὸν
ἀντίδικον τῆς Κοινότητος, μετ' ἄλλων δύο.

Καὶ τώρα κυμαίνοντος κάπως τοῦ Β. Δ.
ἐπιτίθεται κατ' ἐμοῦ ὡς παρεμβάλλοντος ἐμπό-
διον καὶ ὡς γυναικάδελφον τοῦ Παπασταύρου
δὲν εἶμαι καὶ Ζιτσαῖος καὶ μετὰ θράσους ὑπε-
ρχοντίζει πᾶσαν ἀνάδειαν.

Ἐν τούτοις δηλῶ ρητῶς καὶ ἀπεριφράστως,
ὅτι ἀναλαμβάνω προσωπικῶς τὸν ἀγῶνα κατὰ
τῆς διαρκείας τοῦ κληροδοτήματος, τὸ ὁποῖον
ἀφροῦ ἡ ὑπὸθεν τῆς ἰσοβίου κρυπτομένη ὁμὰς
δὲν κατάρθωσε νὰ βάλῃ εἰς τὰ χεῖρα τῆς τῆς
κληροδοτήμα, ἐφρόντισε δι' ἀπάτης καὶ ὑφαρ-
παγῆς ν' ἀναλάβῃ ἰσοβίως τὴν ἐκμετάλλευσιν
αὐτοῦ, ὅπερ τὸ ἴδιον καὶ ἀσφαλέστερον μάλιστα.

Ὁ Δ. Ζιτσαῖος, ἀρχικτὸς τοῦ Ρωμουνικοῦ
Στρατοῦ, ἦτο ὑπὸ κλέος Ρωμοῦνος ἐν τῇ ὀλιγο-
στοίχῳ δὲ διαθήκῃ του ὀνομάζει τὸν ἀγαπη-
τόν του ἀνεψιὸν τετράκις κληρονόμον του ὡς
ἐκ τῆς θέσεώς του Ρωμοῦνος μὲν τὴν ὑψηλοῦ-
τητα Ἑλλήνων δὲ τὴν ἐθνικότητα ἐκ τῆς Δούλης
Ἑλλάδος, ἐπομένως ὑπὸ κλέος Ὁθωμανός. Ὁ
κληρονόμος Κωνστ. Παπασταύρος, Ἑλλήνων μὲν
ἐν Ἑλλάδι, Ὁθωμανός ὑπὸ κλέος δὲ ἐν Τουρκίᾳ
ὅπου ἔχει καὶ τὰ κτήματά του καὶ πληρώνει
τοὺς φόρους ἐν τῶν πρώτων. Ὅλοι οἱ συγγενεῖς
εἰς τοὺς ὁποίους ἀφίνει κληροδοτήματα, ὑπὸ
κλέος Ὁθωμανοὶ ἐν Ἡπείρῳ διαμένοντες. Ἡ
Ζίτσα εἰς τὴν ὁποίαν διατάσσει τὸν κληρονό-
μον νὰ κάμνῃ εὐεργετήματα, ὅσα αὐτὸς ἀπο-
φασίσῃ καὶ ἐγκρίνουν οἱ ἐκτελεσταί, καίτοι εἰς
Ὁθωμανικὸν Κράτος. Τὸ Πρωτοδικεῖον Βουκου-
ρεστίου ἀγκυλωρίζει τὸν Παπασταύρον ὡς νό-
μιμον κληρονόμον καὶ προκατέμπει αὐτὸν εἰς
τὴν κατοχὴν τῆς κληρονομίας. Εἰς τὸν διεκδι-
κούντα τὴν περιουσίαν τοῦ Ζιτσαίου διὰ τῆς
κακότητος ἀπάτης καὶ ψευδοῦς ἀγορᾶς τῶν
δικαιωμάτων τῆς Ἀννης Παπασταύρου Γκού-
μαν, ὅστις ἐνήργησε κατὰσχέσειν εἰς τὴν Γαλ-
λικὴν Τράπεζαν (Κρενδι-Λυωνεῖ) ἥτις καὶ εἰς
τὸν Ἀνακριτὴν κ. Τσιτσιλῆν, ἀπαξίωσας ν'
ἀπαντήσῃ εἰδοποίησε μόνον τὸν Παπασταύρον
καὶ ταρῶκε τὴν περιουσίαν. Τὸ Πρωτοδι-
κεῖον Λαρίσης εἰς τὸ ὁποῖον δι' ἀγωγῆς του
κατὰ τοῦ ἐκτελεστοῦ Παπασταύρου ἐζήτησε
τὴν καταβολὴν τῆς κληρονομίας Ἀννης Πα-
πασταύρου, ἀνεγνώρισε τὸν Κ. Παπασταύρον
ὡς κληρονόμον καὶ εἰς τοῦτον παρέπεμψε τὸν
δικαιοῦχον! Τὸ ἐφετεῖον Λαρίσης εἰς ὃ ἔκα-
μεν ἔφεσιν, ἀνεγνώρισε τὸ ὄρθον τῆς ἀποφά-
σεως καὶ ἀπέρριψε τὴν ἔφεσιν. Εἰς ὅλα ταῦτα
ἔρχεται τὸ Πλημμελειοδικεῖον Ἀθηνῶν, χω-
ρὶς νὰ λάβῃ τίποτε ὑπ' ὄψιν του, ἐν τῷ δι-
καιώματί του καταδικάζει τὸν Παπασταύρον
ἐπὶ κατὰσχέσειν ἄνω τῶν 50 δραχ. καὶ κάτω
τῶν 500 ὡς ἐκτελεστήν!! Τὴν ἐπιῦσαν τῆς
ἀποφάσεως εἰς τὸ καφενεῖον Ζαχαράτου ὅπου
ὁ κ. Μπουφίδης ἐν τῷ μέσῳ φίλων καὶ πελα-
τῶν παίρνει τὸν καφέ του, ὡς προσῆλθεν, ὡς
πάντοτε, ὁ κ. Πρόεδρος τῶν Πλημμελειοδικῶν,
καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὸν κύκλον ὁ κ. Μπουφίδης
ἐν ὀργῇ καὶ ἀγανακτήσει, λέγει «τοιαύτη ἀπό-
φασις θὰ μείνῃ μοναδικὸν παράδειγμα εἰς τὰ
δικαστικά χρονικά ὅλου τοῦ κόσμου». Εἰς τὰ
λόγια ταῦτα, τοῦ διαπρεποῦς δικηγόρου, βου-
λευτοῦ, ὑπουργοῦ καὶ Προέδρου τῆς Βουλῆς, δὲ
ἀπαντήσῃ ὅστις βούλεται.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πλημμελειοδικείου ὡς
κατωτέρου δικαστηρίου, δὲν δύναται νὰ μετα-
βάλλῃ τὴν ἰδιότητα τοῦ Παπασταύρου ὅστις
εἶπε καὶ θὰ μείνῃ κληρονόμος.

Ὁ δὲ Χρυσόχοος, ὅστις ὑπερέστησε τὴν πα-
τοῖδα του, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος, (δύναμαι μεθ'
ὑπερήφανας νὰ εἶπω, ὅτι περιεβλήθη ὑπὸ
διαφόρων Κυβερνήσεων Κομμουνιστοῦ, Τρι-
κούπη, Δηλιγιάννη κτλ. μετὰ τὰς πλέον ἐμπι-
στευτικὰς καὶ ἐπικινδύνους ἀποστολάς, τὰς
ὁποίας ἀνευ θαύματος καὶ πατάγου ἔφερα πάν-
τατε εἰς πέρας ἀνευ ὑστεροβουλίας τινος ἢ ἀ-
μαρτίας), δὲν θὰ ἀνήσῃ παντάπασιν ν' ἀναλάβῃ
καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων τῆς
πατοῖδας του Ζιτσαῖος κατὰ τῶν λυμένων καὶ
ἀρπάγων Γκούμα καὶ συντροφίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου.

Μιχ. Χρυσόχοος

ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΚΟΥΜΑΣ

Δικηγόρος

Ὁδὸς Σατωβριάνδου ἀριθ. 17.

Τόποις Π. Α. Πατράκου